

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200311
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3520200311.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, reg. č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: S. U.Q., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. F. E. F. R., o zaplatenie 1.225,99 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.200,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.200,99 Eur od 03.08.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.
- III. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 95,89 % ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.01.2020 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.225,99 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo sumy 1.082,23 Eur od 03.08.2017 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.200,99 Eur od 03.08.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 07.09.2016 uzavreli žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na druhej strane Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.327,50 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 10-tich mesačných splátok vo výške 152,41 Eur. Podľa bodu 1.4 časti 1. úverovej zmluvy, žalovaný súhlasil s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol žalovanému úver tak, že dňa 15.11.2016 uhradil peňažné prostriedky na účet predajcu. Podľa bodu 2.1 časti 3. úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil, do dňa podania žaloby uhradil iba časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 304,82 Eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca vyhlásil dňa 02.08.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v

celom rozsahu. Neuhradené záväzky žalovaného voči žalobcovi predstavujú 1.225,99 Eur (t.j. 1.082,23 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 89,30 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 29,46 Eur z titulu dlžného poisťného z úver, 25,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho si uplatnil i úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo sumy 1.082,23 Eur od 03.08.2017 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.200,99 Eur od 03.08.2017 do zaplataenia (neuplatnil si úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

2. Žaloba bola žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 1, ods. 2 C.s.p., teda oznámením o jej podaní na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke, po tom, čo boli neúspešné pokusy súdu potrebné na zistenie jeho skutočného pobytu. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd podľa § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí neúčast' ospravedlnili a vyjadrili súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené postupom podľa 106 ods. 3 C.s.p. Nebol dôvod na odročenie pojednávanie podľa § 183 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadrením žalobcu, zmluvy o revolvingovom úvere, spracovania osobných údajov, výplatnej pásky, platobnej histórie, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a zistil skutkový stav veci.

5. Dňa 07.09.2016 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej kary a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "Zmluva o úvere"), predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 1.327,50 Eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 10-tich mesačných splátkach po 152,41 Eur so splatnosťou mesačnej splátky 15. deň v mesiaci so splatnosťou 1. mesačnej splátky 15.10.2016 a konečnou splatnosťou úveru 15.07.2017, pri dohodnutej výške úrokovej sadzby 23,56 %, RPMN 26,27 %. Žalovaný sa zaviazal celkovo zaplatiť 1.475,- Eur. Žalovanému bol poskytnutý úver tak, že dňa 15.11.2016 boli finančné prostriedky poukázané na účet predajcu. Žalovaný z dlžnej sumy uhradil 304,82 Eur.

6. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

8. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplataenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho

práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

11. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

12. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 07.09.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný vystupoval ako fyzická osoba, spotrebiteľ. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu má teda spotrebiteľský charakter. Z tohto dôvodu jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež musí mať aj náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.327,50 Eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 10-tich mesačných splátkach po 152,41 Eur so splatnosťou mesačnej splátky 15. deň v mesiaci so splatnosťou 1. mesačnej splátky 15.10.2016 a konečnou splatnosťou úveru 15.07.2017, pri dohodnutej výške úrokovej sadzby 23,56 %. Žalovaný sa zaviazal celkovo zaplatiť 1.475,- Eur. Žalovanému bol poskytnutý úver tak, že dňa 15.11.2016 boli finančné prostriedky poukázané na účet predajcu. Žalovaný z dlžnej sumy uhradil 304,82 Eur. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, pretože podľa spôsobu spracovania boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov vrátane spotrebiteľských úverov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania - na nákup tovaru a služieb, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, obsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru, preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v celkovej výške 1.200,99 Eur titulom neuhradenej úverovej istiny zo zmluvy o úvere vo výške 1.082,23 Eur, dlžných úrokov z úveru vo výške 89,30 Eur, dlžného poistného z úveru vo výške 29,46 Eur. Vo vzťahu k nákladom spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 25,- Eur súd žalobný návrh zamietol, pretože žalobca v tejto časti žalobný nárok nepreukázal a ani neoznačil dôkazy.

15. Keďže žalovaný riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,00 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.200,99 Eur od 03.08.2017 (t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru) do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal.

16. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p., keďže neboli zistené zákonné podmienky pre určenie dlhšej lehoty, resp. povolenie splniť si povinnosť v splátkach.

17. Pokiaľ ide o nárok na úhradu zmluvných úrokov z úveru, t. j. vo výške 23,56 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.082,23 Eur od 03.08.2017 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobný návrh zamietol, pretože bolo preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvné úroky vo výške 23,56 % ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie z spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatnenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súčasne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaného v konaní sp. zn. 6Co/190/2014 dňa 30.06.2015 z ktorého vyplýva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej

zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom konaní súd žalobe vyhovel v časti zaplatenia nezaplatenej časti poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 1200,99 Eur a nevyhovel vo zvyšnej časti uplatneného nároku, a preto súd priznal žalobcovi ako strane úspešnejšej v spore náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 95,89 % (žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 97,93%, žalovaný mal úspech v rozsahu 2,04 %). O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 C.s.p. možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.